

Açık havaya hasret kaldık.

Bize açık havayı özleten, koşa koşa dışarı çıkmak isteyeceğimiz fikirler anlatın istiyoruz.

Hatta öyle ki, onları yerinde görmek isteyelim.

Sokaklarda olmak, o özgürlüğün içinde fikrinizle karşılaşmak ne güzel olurdu, onu düşünün.

Önce kendiniz heyecanlanın, sonra da bizi ortak edin o heyecana.

Açık hava şehirlerin, yaşamın süsü.

En çok bu açıdan bakın işlerinize.

Bir tuşla silinen dijital uygulamalara, çöpe atılan dergilere, kanal değişimine kurban giden reklam kuşaklarına inat, açık hava orada, evden çıkarken karşımızda, vapura binerken yanı başımızda, kocaman, cesur, özgür, kendi başına. Değişimiyle gözümüzün önünde merak uyandıran, kaldırırlarken yarattığı hüznü hissettiren, bir eşlik eden bir mecra bu, nerede olduğunu hatırladığımız, önünde bulduğumuz. Onu bir sanat eserine dönüştürmekse – ister görseliyle ister hikayesiyle ister daha da bağımsızlaşan fikriyle, heykelleştirme, geçerken takılmadan edemeyeceğimiz bir netliğe getirmek müthiş bir yolculuk, olağanüstü bir kazanım.

En çok buna heyecanlanın.

En çok buna kaygılanın, eğer kaygılanacaksınız.

Şehir bakalım bu fikrinize ne diyecek, onun açısından da düşünün, sorumluluğunuzu hissedin.

Kocaman kocaman yazmak, kocaman kocaman göstermek, küçücük bir yolculuk anına sığmak, dışarıda, temiz havada olmak demek, yüksek sesle gülmek, kahkaha atmak, aniden bir duvara tırmanmak, istediğin yere gitmek demek açık hava. Şehri, sokakları, yolculukları; markaları büyü-ten ama insanlara da iyi gelen fikirlerle süslemek, ileri götürmek, derinleştirmek, anlam katmak için harika bir fırsat var önünüzde. Açık havayı özlemekte ne kadar haklı olduğumuzu iyice bir hissedelim yeniden.

Fikrimiz açık, önünüz açık, özgürce yol alan, açık alanlara nefes olacak fikirlerinizi bekliyoruz.